

סוגרים שבוע

מתוך הפרשה

מספרים ש...

מה זאת אהבה?

היה זה בוקר עמוס במרפאה המקומית. בשעה שמונה וחצי, איש זקן, בשנות השמונים לחייו, נכנס למרפאה על מנת להוציא תפריס מפצע בבוהן ידו שחבשו ביום הקודם. האיש אמר לפקידת הקבלה כי הוא ממחר מאד מאחר ויש לו פגישה דחופה בשעה תשע. התפעלתי מהחיוניות של האיש הזקן ואמרתיו לו שישב וימתין כיוון שידעתי שהרופא המטפל בו עסוק מאד ותעבור לפחות שעה עד שיתפנה. ראיתי כי האיש מסתכל כל הזמן בשעונו והחלטתי לטפל בו כשהתפניתיו לכמה דקות מהחולים שלי. תוך כדי הטיפול שאלתי אותו לאן הוא ממחר והאם יש לו פגישה חשובה עם איזה רופא. האיש ענה לי: לא, איני הולך לפגוש רופא. אני צריך ללכת לבקר את אשתי הנמצאת במחלקה סיעודית בבית החולים ולאכול אֶתֶּה ארוחת בוקר. שאלתי את האיש מה מחלת אשתו והוא ענה כי היא מאושפזת בבית החולים כבר מספר שנים מאחר והיא חולה במחלת האלצהיימר.

בתום הטיפול שאלתי את האיש, האם אשתו תדאג מאד אם יאחר קצת. הוא ענה לי "לא, היא לא תדאג, היא אינה יודעת מה קורה איתה. היא אינה מזהה איש וגם לא אותי בחמש השנים האחרונות". התפלאתי מאד ושאלתי אותו "ואתה הולך אליה כל בוקר למרות שאינה יודעת מה קורה איתה ואינה יודעת מי אתה?". האיש חיך ואמר "היא אינה יודעת מי אני, אבל אני יודע מי היא ומה היא היתה", ויצא מהמרפאה לדרכו.

נקודה למחשבה: מה הרגשתם כשקראתם את הסיפור? האם אתם מכירים אנשים שישי ביניהם אהבה כזו? האם אתם מסכימים למשפט "אהבה היא מעל הכול" או שיש דברים הגוברים עליה?

פותחים שולחן שאלות לדיון משפחתי

* **חסרונות וטעויות - וידיבר שר המשיקים את פרעה**
לֵאמֹר אֶת זִטְאֵי אֲנִי בְּזִכְרֵי הַיּוֹם" (מא,ט) – שנתיים לקח לשר המשקים למצוא הזדמנות בה יזכיר את חטאיו ויציין שכשישב בכלא פגש נער עברי חף מפשע. לא קל להודות בחולשה, מאוד לא נעים להפגין חסרונות, ודרושים הרבה כוחות נפש כדי להתנצל על טעויות.

אילו מחסומים עומדים בדרכו של אדם הרוצה לעשות את הצעד הזה? איך מתגברים עליהם? איך הסביבה מתייחסת לאדם כזה?

* **מה קרה ביום הראשון?** ומשהו לקטן לכבוד החג -

החידה המפורסמת ביותר לחנוכה נשאלה כבר לפני מאות שנים והיא קשורה לאורך של החג הזה. מדוע חוגגים את חנוכה במשך שמונה ימים אם בעצם הנס היה רק שבעה?! שהרי ליום הראשון השמן היה אמור להספיק באופן טבעי, והנס התחיל רק מהיום השני ואילך. עשרות תירוצים נאמרו לשאלה הזו.

כמה מתוכם אתם מכירים?

תקציר הפרשה: פרעה חולם שני חלומות מסתוריים * מוציאים את יוסף מן הכלא כדי לפתור אותם ובעקבות כך הוא מתמנה למשנה למלך מצרים * החלומות מתגשמים – שבע שנות השובע ולאחריהן שנות הרעב * בני יעקב יורדים לקנות אוכל במצרים ויוסף מאשים אותם בריגול ובגניבת הגביע ומבקש להשאיר את בנימין אצלו.

מתי אפשר כבר לחזור הביתה?

אפשר היה להבין אם יוסף היה רוצה לנקום באחים שלו. אחרי הכול, הם עוללו לו דבר נורא. הם הרחיקו אותו מאביו, השליכו אותו לבור ומכרו אותו לעבד. כשהם נפגשים כעבור 22 שנה יוסף באמת מתייחס אליהם בצורה תקיפה. הוא טוען שהם מרגלים, אוסר את שמעון, דורש להביא אליו את בנימין, ואז מסבך גם אותו בחשד של בגניבה. מדוע יוסף עושה זאת? מה הוא מנסה להשיג בזה? האם פשוט רצה לגמול לאחים על מה שפגעו ולהתעלל בהם באכזריות?

ושאלה נוספת: מדוע כל אותן השנים שהיה יוסף משנה למלך מצרים, לא שלח לאביו הזקן המתאבל ומתגעגע אליו אפילו מכתב אחד שיגלה לו שבנו האהוב חי בריא ושלם במצרים?

כאן אפשר לבקש מקהל השומעים להציע תשובות

לשאלות אלו נאמרו לא מעט תשובות, ונציע אחת מהן: אם יוסף היה משגר לאביו שליח המגלה שהוא לא נטרף על ידי חיה רעה אלא חי וקיים במצרים, **צעד כזה היה מנפץ לרסיסים את בית ישראל**. יעקב היה אולי מקבל בחזרה בן אחד, אך כנגד זה היה **מאבד עשרה**. תגידו אתם מה היה נשאר ממשפחה בה מתברר שאחים מכרו את אחיהם הקטן לעבד במצרים? איך היו נראים היחסים, איזו שנאה ואילו משקעים רעים היו מלווים אותם לאחר מכן?

זו הסיבה שיוסף מחכה. הוא מתאזר בסבלנות של ברזל במשך שנים ארוכות עד שהקב"ה מזמן לידו הזדמנות לאפשר לאחיו **תהליך של חזרה מלאה בתשובה**, שיאפשר איחוד מחדש של המשפחה נקייה ממשקעי העבר.

יוסף הצליח בתחום רב לבנות מצב שבו יעמדו אחיו **בניסיון זהה לזה שלפני עשרים ושתיים שנה**. הפעם מדובר בבנימין שנחשד בגניבה משליט מצרים, ואם האחים לא יוותרו עליו וישאירו אותו מאחור במצרים, הם, משפחתם וילדיהם יגוועו ברעב בארץ ישראל.

אלא שהפעם סוף הסיפור שונה. **האחים מסרבים להפקיר את בנה השני של רחל**, ומוסרים נפשם על הצלתו כשמעל כולם עומד יהודה. זה שהציע בעבר למכור את יוסף, הפעם מציע את עצמו כעבד במקום בנימין. באותו רגע הושלם התיקון ויוסף מבין שהגיע הרגע להתגלות לאחיו ולחבר את משפחת בית ישראל מחדש. המשימה הושלמה בהצלחה!